

กลวิธีทางภาษาที่สะท้อนมุมมองความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติ*

Language Strategy Reflecting the Viewpoints of Love Existing in Romantic Novels Authored by National Artists

¹พรรณษา พลอยงาม, ประเทือง ทินรัตน์ และ ปันนดา เลอเลิศยุติธรรม

¹Phunnasa Ployngam, Pratuang Dinnaratna and Pananda Lerlertyuttitham

¹มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹Kasetsart University, Thailand.

¹Corresponding Author's E-mail: phunnasa.p@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาที่สะท้อนมุมมองความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรี ในช่วงปี พ.ศ.2500 - พ.ศ. 2557 การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือ นวนิยายรัก จำนวน 49 เรื่อง จากผลงานนักเขียนนวนิยายของไทยที่ได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ จำนวน 10 คน มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนวนิยายรักโดยใช้ Snowball Technique ผู้วิจัยศึกษาเอกสารทางวิชาการทั้งประเภทตำรา หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีทางภาษา แล้วบันทึกข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้าไว้ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้ประมวลความรู้ทั้งหมดกำหนดเป็นเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ในการวิจัย และแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดด้วยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรี ในช่วงปี พ.ศ.2500 - พ.ศ. 2557 พบกลวิธีทางภาษา 5 กลวิธีหลัก ได้แก่ กลวิธีการใช้คำ กลวิธีการใช้ประโยคแสดงเจตนา กลวิธีการใช้สำนวน กลวิธีที่ใช้ภาพพจน์ และกลวิธีที่ใช้โวหาร กลวิธีทางภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เขียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือทำหน้าที่สื่อแทนความคิดของผู้เขียนสะท้อนให้เห็นมุมมองความรักในแง่มุมต่างๆที่ผู้เขียนสื่อสารไปยังผู้อ่าน เพื่อเป็นแนวทางหรือคติในการดำเนินชีวิต ให้เป็นคนฉลาดรัก รักอย่างเข้าใจ ตลอดจนเป็นประโยชน์ในการรู้เท่าทันความรักที่จะเกิดขึ้นในแต่ละรูปแบบ

คำสำคัญ: กลวิธีทางภาษา; มุมมองความรัก; นวนิยายรัก

Abstract

The research article aimed at studying the language strategy reflecting the viewpoints of love in romance novels written by national artists who were women between the years

*Received September 11, 2021; Revised December 23, 2021; Accepted December 29, 2021

A.D. 1957 and A.D. 2014. The study applied a qualitative research method. A sample group consisted of 49 novels written by Thai authors who have been awarded National Artist for Literature, a total of ten people. The Snowball Technique was used to select both national artists and novels for a sample group. The academic materials, including books and related research works, were investigated using the conceptual framework in relation to language devices, and the findings were collected and compiled before being developed as the research criteria. The obtained data were analyzed by way of descriptive analysis.

From the study, it was discovered that there were 5 main language devices used for conveying love stories in romance novels written by female national artists between the years A.D. 1957 and A.D. 2014 which were: the use of words, the use of sentences to express intention, the use of idiom, the use of figure of speech, and the use of eloquence. Thus, language devices were important things that the authors used as a tool to express their thoughts and reflect different viewpoints of love that the authors wanted to convey to the readers in order for the readers to adopt as their way of life, such as loving wisely and understandably, as well as being aware of each type of love that can occur.

Keywords: Language Devices; Viewpoints of Love; Romance Novels

บทนำ

นวนิยายรักจัดเป็นนวนิยายประเภทหนึ่งที่น่าสนใจนอกจากจะมุ่งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญแล้ว ยังมีเนื้อหาสะท้อนมุมมองของผู้เขียน โดยแฝงสาระที่เป็นคุณค่าให้ประโยชน์แก่ผู้อ่าน อันเกิดจากชีวิตจริง เรื่องราวที่ประสบพบเจอ และจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวของผู้เขียน นำมาร้อยเรียงและสะท้อนมุมมองความคิดและประสบการณ์ของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องต่างๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อแสดงความคิดเห็น หรือเพื่อสนับสนุน หรือเพื่อคัดค้านบางสิ่งบางอย่าง โดยมุมมองของผู้แต่งนี้จะเสนอผ่านตัวละครต่างๆ วิธีการบรรยายเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้ประพันธ์โดยตรง หรืออาจแฝงไว้ในเหตุการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นวรรณกรรมประเภทนวนิยายรัก ซึ่งเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความรักของชายหนุ่มและหญิงสาวเป็นจุดสำคัญของเรื่องก็ย่อมจะปรากฏมุมมองของผู้เขียนในด้านที่เกี่ยวกับความรัก ดังที่ Mullikamas (1979) ได้ให้ความหมายของนวนิยายรักว่า นวนิยายรักเป็นเรื่องที่เน้นความรักเป็นแก่นหรือสาระสำคัญ โดยเป็นความรักระหว่างชายกับหญิง ย่อมหมายความว่าผู้เขียนย่อมต้องการสะท้อนมุมมองเกี่ยวกับความรักในแง่มุมต่างๆ ที่แฝงแง่คิดอันเป็นประโยชน์ให้กับผู้อ่านผ่านงานเขียนของตน ทั้งนี้ผู้เขียนแต่ละคนย่อมมีกลวิธีในการนำเสนอและถ่ายทอดมุมมองที่แตกต่างกัน

จากข้อความข้างต้นจึงกล่าวได้ว่า นวนิยายรักเป็นวรรณกรรมประเภทบันเทิงคดีที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินสนุกสนานเพลิดเพลินใจแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ ในขณะที่เดียวกันผู้อ่านก็จะได้เห็นมุมมองความรักของ

นักเขียนที่สะท้อนผ่านเนื้อหาในแง่มุมต่างๆตามที่นักเขียนเลือกสรรเพื่อนำเสนอแก่ผู้อ่าน โดยเฉพาะทางด้านความรักที่หลากหลายผ่านมุมมองของผู้เขียน ทำให้ได้ทราบมุมมองความรักในแง่มุมต่างๆที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารไปยังผู้อ่าน อันจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านในการนำมุมมองความรักเพื่อเป็นแนวทางหรือคติในการดำเนินชีวิตแก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

ในการสะท้อนมุมมองความรักของนักเขียนผ่านงานเขียนนวนิยายรักนั้น ผู้เขียนต่างมีเครื่องมือที่สำคัญชนิดหนึ่งคือ “ภาษา” ที่ทำหน้าที่สื่อแทนความคิดของผู้เขียน โดยผู้เขียนจะมีการเลือกใช้กลวิธีทางภาษารูปแบบต่างๆที่สะท้อนมุมมองความรักด้านต่างๆผ่านงานเขียนนั้น ดังที่ จันทิมา อังคพณิชกิจ (Angkapanichkit, 2014) ได้กล่าวว่า “ภาษาที่ปรากฏในตัวบท ทำหน้าที่สื่อแทนความคิด (Ideational Representation) และสื่อแทนปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Representation) นอกจากนี้ผู้ส่งสารยังมีกลวิธีในการผลิตข้อความเพื่อสื่อไปยังผู้รับสาร นั่นคือ กลวิธีทางภาษา (Linguistic Strategies) ซึ่งเป็นหนึ่งในกลวิธีของการผลิตตัวบท โดยกลวิธีทางภาษาปรากฏอยู่ทั่วไปในข้อความ โดยตัวบทแต่ละตัวบทผ่านการเลือกใช้ภาษาที่แฝงวัตถุประสงค์หรือมีเจตนามุ่งหมายของผู้ส่งสาร ในกิจกรรมการให้ความรู้และสร้างความจริงและความเข้าใจบางอย่าง”

กลวิธีทางภาษามีความสำคัญต่อการแสดงออกในงานเขียนนวนิยายไทยซึ่งได้รับความนิยมจากผู้อ่านเป็นเวลายาวนาน ส่วนใหญ่จึงมักมีกลวิธีทางภาษาที่ให้ความหมายกินใจ ให้จินตนาการ และเร้าอารมณ์ผู้อ่าน (Bamroong-thai, 2001) เช่นเดียวกับผลงานเขียนนวนิยายของนักเขียนที่เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ซึ่งจัดเป็นกลุ่มนักเขียนที่มีผลงานเขียนที่โดดเด่นและเป็นที่ยอมรับของผู้อ่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยเฉพาะผลงานประเภทนวนิยายรักที่อยู่ในความนิยมของผู้อ่านมาโดยตลอด ผลงานเหล่านั้นต้องเป็นงานเขียนที่มีจุดเด่นทั้งในด้านกลวิธีทางภาษาที่ทำหน้าที่สะท้อนมุมมองเกี่ยวกับเรื่องราวความรักในแง่มุมต่างๆของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อให้วรรณกรรมนั้นมีคุณค่า เป็นที่น่าจดจำ และเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านนอกเหนือไปจากความเพลิดเพลิน

กลวิธีทางภาษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อแทนความคิดที่แฝงวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งประเด็นนี้ผู้วิจัยมองว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจ เพราะในการถ่ายทอดความคิดและการรับรู้ความคิด ต้องอาศัยภาษาเป็นสื่อ รูปภาษาที่ใช้ไม่ว่าจะเป็นรูปภาษาระดับคำ หรือรูปภาษาระดับประโยค จึงมีความสำคัญต่อการแสดงความคิดและการรับรู้ความคิดเป็นอย่างมาก เพราะภาษาเป็นรูปแทนความคิดที่สามารถสะท้อนมุมมองและวิคิดได้ ดังนั้นผู้ส่งสารจึงเลือกใช้กลวิธีทางภาษารูปแบบต่างๆในการสื่อแทนความคิดที่แฝงวัตถุประสงค์ต่างๆไปยังผู้รับสาร ดังที่ ทิพย์วรรณ เปรมปัญญา (Prempanya, 2011) ได้ศึกษาประเด็นนี้ผ่านงานวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ภาษาโฆษณาผลิตภัณฑ์นมสำหรับเด็กปี พ.ศ.2548 - 2551 โดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวใจและแนวคิดที่สะท้อนจากภาษาโฆษณาผลิตภัณฑ์นมสำหรับเด็ก โดยผู้เขียนใช้กลวิธีทางภาษาในการโฆษณาผลิตภัณฑ์นมสำหรับเด็กเพื่อการโน้มน้าวใจและสร้างความน่าเชื่อถือให้ประชาชนหรือผู้บริโภคเกิดความสนใจและตัดสินใจเลือกซื้อหรือใช้บริการนั้น อีกทั้งภาษาโฆษณาผลิตภัณฑ์นมสำหรับเด็กยังทำหน้าที่สะท้อนแนวคิดหรือมุมมองของนักโฆษณาและผู้ผลิตสินค้าที่พยายามจะเน้นหรือ

สร้างให้พ่อแม่เชื่อถือและเห็นคล้อยตามได้ ทำให้ผู้วิจัยตระหนักว่าภาษาถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการทำหน้าที่สื่อแทนความคิดที่แฝงวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารได้

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับกลวิธีทางภาษา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการทำหน้าที่สื่อแทนความคิดที่แฝงวัตถุประสงค์หรือเจตนามุ่งหมายของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นแนวทางในการศึกษากลวิธีทางภาษาที่สะท้อนมุมมองความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรี ในช่วงปี พ.ศ. 2500 - พ.ศ. 2557 เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาผลงานของศิลปินแห่งชาตินี้ เพราะศิลปินแห่งชาติเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า เป็นปราชญ์ที่มีความรู้ความสามารถ มีผลงานสร้างสรรค์และพัฒนาเป็นที่ยอมรับของวงการ ถ่ายทอดผลงานศิลปะอันล้ำค่าไว้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและมนุษยชาติ เพื่อต้องการทราบว่าศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรีที่มีผลงานนวนิยายรักในช่วงปีพ.ศ. 2500 - พ.ศ. 2557 มีการใช้กลวิธีทางภาษาภาพรวมในประเภทใดบ้างที่แฝงวัตถุประสงค์ของผู้เขียนในการสะท้อนมุมมองความรักด้านต่างๆผ่านงานเขียนนั้น เพื่อเป็นแนวทางหรือคติในการดำเนินชีวิต ตลอดจนเป็นประโยชน์ในการรู้เท่าทันความรักที่จะเกิดขึ้นในแต่ละรูปแบบให้กับผู้อ่านได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาที่สะท้อนมุมมองความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรี ในช่วงปี พ.ศ.2500 - พ.ศ. 2557

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผ่านวิธีการวิเคราะห์จากเอกสาร (Documentary Research) โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจและรวบรวมข้อมูล

1.1 สำรวจเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากลวิธีทางภาษา และการศึกษามุมมอง ทศนะ หรือแนวคิดที่เกี่ยวกับความรัก

1.2 รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีทางภาษา

1.3 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ใช้ Snowball Technique โดยมีขั้นตอนคือ ในเบื้องต้นผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ที่เป็นผู้หญิงที่มีผลงานนวนิยายรักที่โดดเด่น จากนั้นประมวลรายชื่อของศิลปินแห่งชาติได้จำนวน 11 คน ได้แก่ ก.สุรางคนางค์, กฤษณา อโศกสิน, ศรีฟ้า ลดาวัลย์, ว.วินิจฉัยกุล, กาญจนา นาคนันทน์, ทมยันตี, โสภาค สุวรรณ, ชมัยภร แสงกระจ่าง, ชวงค์ ฉายะจินดา, นราวดี, และโบตัน จากนั้นจึงนำแบบฟอร์มรายชื่อไปสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยที่สอนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีสอนในรายวิชาการวรรณกรรม อีกทั้งมีผลงานทางด้านวรรณกรรม จำนวน 6 คน เพื่อให้คัดเลือก โดยในการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ เพื่อที่ผู้วิจัยจะนำมาศึกษาเขียนประเภทนวนิยายรักนั้น ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ ผู้เชี่ยวชาญ 6 คนต้องเลือก

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ทุกคน สรุปได้ว่า ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ที่ผู้เชี่ยวชาญเลือกไม่ถึง 6 คน มีจำนวน 1 คน คือ โบทัน โดยผู้เชี่ยวชาญให้เหตุผลว่า ผลงานเขียนประเภทนวนิยายที่โดดเด่นของโบทัน โดยหลักมีเนื้อหาที่สะท้อนถึงสภาพและปัญหาของสังคม ดังนั้นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ที่ผู้เชี่ยวชาญเลือกทั้งหมด 6 คน มีจำนวนศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ทั้งสิ้น 10 คน

1.4 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนวนิยายรัก ใช้ Snowball Technique โดยมีขั้นตอนคือ ในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาโครงเรื่องนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ที่ผู้เชี่ยวชาญได้คัดเลือกไว้จำนวน 10 คน ประมวลรายชื่อนวนิยายรักได้จำนวน 170 เรื่อง จากนั้นนำแบบฟอร์มรายชื่อนวนิยายรักไปสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยที่สอนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีสอนในรายวิชาการวรรณกรรม อีกทั้งมีผลงานทางด้านวรรณกรรม จำนวน 6 คน เพื่อให้คัดเลือกนวนิยายรัก โดยในการคัดเลือกนวนิยายรักเพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ ผู้เชี่ยวชาญ 6 คนต้องเลือกนวนิยายรักแต่ละเรื่องตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป สรุปได้ว่านวนิยายรักแต่ละเรื่องที่ถูกผู้เชี่ยวชาญเลือกตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 49 เรื่อง

1.5 การศึกษาวิถีทางภาษาที่สะท้อนมุมมองความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรี ในช่วงปี พ.ศ.2500 - พ.ศ. 2557 ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากการประมวลความรู้และทฤษฎีที่ได้จากตำราหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยแนวคิดในเรื่องกลวิธีการใช้ภาษา มาปรับเป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์วิถีทางภาษา

1.6 ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรีเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบว่า ศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรีนั้น มีการใช้กลวิธีทางภาษาภาพรวมในประเภทใดบ้างที่สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารไปยังผู้อ่าน

1.7 ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยศึกษาผลงานนวนิยายรักในช่วงปี พ.ศ.2500 - พ.ศ. 2557 ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบว่าศิลปินแห่งชาติที่มีผลงานนวนิยายรักในช่วงปี พ.ศ.ข้างต้นนั้น มีการใช้กลวิธีทางภาษาภาพรวมในประเภทใดบ้างที่สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารไปยังผู้อ่าน

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สังเคราะห์ความรู้และทฤษฎีที่ได้จากตำรา หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องกลวิธีการใช้ภาษา แล้วบันทึกข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้าไว้ ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้ประมวลความรู้ทั้งหมดได้กรอบแนวคิดสำคัญ 5 กลวิธีหลัก คือ กลวิธีการใช้คำ กลวิธีการใช้ประโยคแสดงเจตนา กลวิธีการใช้สำนวน กลวิธีการใช้ภาพพจน์ และ กลวิธีการใช้โวหาร

2. วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพื่อตอบโจทย์วิจัย คือ เพื่อศึกษาวิถีทางภาษาที่สะท้อนมุมมองความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรี ในช่วงปี พ.ศ.2500 - พ.ศ. 2557 โดยใช้แนวคิดกลวิธีทางภาษาเป็นกรอบแนวคิดสำคัญในการวิเคราะห์

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์	นวนิยายรัก พิมพ์ครั้งที่ 1				
1. ก.สุรางคนางค์	รักประกาศิต พ.ศ. 2511	โดมผู้จ้องทอง พ.ศ. 2530	บ้านทรายทอง พ.ศ. 2510	สุภาพบุรุษชาวดิน พ.ศ. 2511	ภูษิษย์-นริศรา พ.ศ. 2513
2. กฤษณา อโศกสิน	ลายหงส์	รสรักปักอุรา	สวรรค์เบี่ยง	เพชรในเรือน	บ้านชนน

	พ.ศ. 2531	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2531	พ.ศ. 2508	พ.ศ. 2522
3. ศรีฟ้า ลดาวัลย์	ปราสาทหมัด พ.ศ. 2531	กลางรัก พ.ศ. 2500	ชลาลัย พ.ศ. 2515	พรหมไม่ได้อิขิต พ.ศ. 2522	หลานสาวคุณหญิง 2516
4. ว.วินิจฉัยกุล	แต่ปางก่อน พ.ศ. 2527	เรือนไม้สีเบจ พ.ศ. 2544	สุดหัวใจที่ปลายรุ่ง พ.ศ. 2545	ราตรีประดับดาว พ.ศ. 2542	ลมพัดผ่านดาว พ.ศ. 2551
5. กาญจนา นาคนนท์	ผู้ใหญ่ล็กับนางมา พ.ศ. 2511	ผู้กองยอตรัก พ.ศ. 2513	ธรรมเนียมนี้ใครครอง พ.ศ. 2517	กึ่งนาง พ.ศ. 2519	ชื่นชิวานวี พ.ศ. 2515
6. ทมยันตี	คู่กรรม พ.ศ. 2512	ทวิภพ พ.ศ. 2530	ดั่งดวงหฤทัย พ.ศ. 2534	คำมั่นสัญญา พ.ศ. 2529	ถนนสายหัวใจ พ.ศ. 2541
7. โสภาค สุวรรณ	ฟ้าจรดทราย พ.ศ. 2517	รักในสายหมอก พ.ศ. 2520	ชิงช้าชาลี พ.ศ. 2531	ตะวันลับฟ้า พ.ศ. 2518	ระบำใบ พ.ศ. 2543
8. ชมัยกร แสงกระจ่าง	จดหมายถึงดวงดาว พ.ศ. 2541	บ้านไร่เรือนตะวัน พ.ศ. 2539	จับต้นมาชนปลาย พ.ศ. 2556	แดดฉายในสายลม พ.ศ. 2557	
9. ชูวงศ์ ฉายะจินดา	ตำรับรัก พ.ศ. 2503	จำเลยรัก พ.ศ. 2506	วิมานทราย พ.ศ. 2513	ดาวประดับใจ พ.ศ. 2510	เจ้าสาวเรือฟาง พ.ศ. 2519
10. นราวดี	ใยเสนหา พ.ศ. 2523	ลมเอ่ยช่วยบอกรัก พ.ศ. 2555	น้ำกับฟ้า พ.ศ. 2524	เสนหาอาลัย พ.ศ. 2515	พุ่มนี้ไม่มีเธอ พ.ศ. 2511

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย: ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ จำนวน 10 คน และนวนิยายรักจำนวน 49 เรื่อง

ขั้นตอนที่ 3 การนำเสนอผลการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

จากการศึกษากลวิธีการใช้ภาษาที่สะท้อนมุมมองความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. กลวิธีทางภาษาที่สะท้อนมุมมองความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรี ในช่วงปี พ.ศ.2500 - พ.ศ. 2557 ผลการศึกษา พบกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวความรักในนวนิยายรักจำนวน 49 เรื่อง ทั้ง 5 กลวิธีหลัก ได้แก่ กลวิธีการใช้คำ กลวิธีการใช้ประโยคแสดงเจตนา กลวิธีการใช้สำนวน กลวิธีที่ใช้ภาพพจน์ และกลวิธีที่ใช้โวหาร โดยสามารถสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองความรักที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารไปยังผู้อ่านได้ ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1.1 กลวิธีการใช้คำ เป็นกลวิธีที่ผู้เขียนเลือกใช้คำมาใช้ในงานเขียนนวนิยายรักทั้งหมด 49 เรื่อง เพื่อสะท้อนมุมมองความรักในแง่มุมต่างๆ การกระทำต่างๆ รวมถึงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆทั้งด้านบวกและด้านลบที่ผู้เขียนต้องการสื่อไปยังผู้อ่าน จากการศึกษาการใช้คำที่สะท้อนมุมมองความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติ จำนวน 49 เรื่อง พบกลวิธีทางการใช้คำ ที่ผู้เขียนใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวความรักในนวนิยายรักทั้งหมด 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ การซ้ำคำ เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการเน้นย้ำเกี่ยวกับการ

กระทำต่างๆ รวมถึงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ให้เด่นชัดและชัดเจนยิ่งขึ้น การใช้คำนามธรรม เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักที่ผู้เขียนต้องการสื่อไปยังผู้อ่าน แบ่งเป็นคำนามธรรม 2 ประเภท ได้แก่ คำนามธรรมด้านบวก เป็นคำที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกเกี่ยวกับความรักด้านบวก บ่งบอกว่าความรักทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี และคำนามธรรมด้านลบ เป็นคำที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกเกี่ยวกับความรักด้านลบ บ่งบอกความรู้สึกทุกข์อันเนื่องมาจากความรัก และการใช้คำแสดงอาการ เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการสะท้อนให้เห็นถึงกิริยาอาการ การกระทำต่างๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรัก ที่ผู้เขียนต้องการสื่อไปยังผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อ แบ่งเป็นคำแสดงอาการ 2 ประเภท ได้แก่ คำแสดงอาการที่แสดงความรัก เป็นคำที่แสดงการกระทำด้านบวก โดยเป็นคำที่บ่งบอกการกระทำสิ่งที่ดีให้กับคนที่รัก และคำแสดงอาการที่แสดงการทำร้ายร่างกายและจิตใจ เป็นคำที่แสดงการกระทำด้านลบ โดยเป็นคำที่บ่งบอกการกระทำในการทำร้ายร่างกายและจิตใจต่อคนรัก ดังตัวอย่างกลวิธีการใช้คำที่ผู้เขียนใช้ในการถ่ายทอดมุมมองความรักในนวนิยายรักเรื่อง (1) ระเบิดใจ และเรื่อง (2) โดมผู้จองหอง ดังนี้

(1) เกลียวทอง: “เกลียวเป็นคนโรแมนติกเรื่องความรักเนี่ยะ เป็นของไม่เบื่อ แต่ศึกษาธรรมะไว้ช่วยให้ได้คิด ไม่หลง ไม่ไหล ไม่ไร้สติ ตั้ง จนทำลายตัวเองอย่างแต่ก่อน” (Suwan, 2000)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนใช้การซ้ำคำ คือคำว่า “ไม่” ผ่านคำพูดของตัวละครในเรื่อง ที่ต้องการเน้นย้ำความคิดของตนว่าจะไม่กระทำการดังกล่าว ซึ่งมาจากการที่ตัวละครได้ศึกษาธรรมะที่ได้ให้แง่คิดเมื่อยามมีความรักว่าเป็นสิ่งที่ห้ามกระทำ คือ ไม่หลงไหล ไม่ไร้สติ เพราะจะเป็นการทำร้ายตนเอง ทำให้เกิดความทุกข์ สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักของผู้เขียนที่ต้องการสื่อให้เห็นว่า ความรักคือการเรียนรู้ เมื่อใดที่มีรัก เราควรเรียนรู้ในรัก และรักอย่างมีสติ พร้อมด้วยปัญญา ไม่หลงไหลในรักจนมองไม่เห็นความจริง เพราะฉะนั้นจะทำให้เราเกิดทุกข์ จนทำลายตนเองได้

(2) แสงระวี: “หญิงไม่เคยคลาไคลรักคลาไคลนับถือเขาเลย ยิ่งรักก็ยิ่งเห็นใจ” (Surangkhanang, 1987)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนใช้คำนามธรรมที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกเกี่ยวกับความรักด้านบวก ผ่านคำพูดของตัวละครในเรื่อง คือคำว่า “เห็นใจ” จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 คำว่า “เห็นใจ” หมายถึง ร่วมรู้สึกในความทุกข์ยากของผู้อื่น ซึ่งคำว่า “เห็นใจ” สื่อให้เห็นความคิดของผู้พูดที่คิดว่า ความรักสามารถทำให้คนเราเกิดความรู้สึกที่ดีต่อคนที่รัก คือ อยากเห็นเขามีความสุข สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักของผู้เขียนที่ต้องการสื่อให้เห็นว่า ความรักคือความปรารถนาดีให้แก่กัน เมื่อคนที่รักมีความสุข ยิ่งทำให้เกิดความเห็นใจ ปรารถนาเห็นคนที่รักมีความสุข

1.2 กลวิธีการใช้ประโยคแสดงเจตนา เป็นกลวิธีที่ผู้เขียนเลือกใช้ประโยคแสดงเจตนามาใช้ในงานเขียนนวนิยายรักทั้งหมด 49 เรื่อง เพื่อถ่ายทอดให้ผู้รับสารทราบเจตนาของผู้เขียน หรือต้องการให้ผู้รับสารกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในด้านที่เกี่ยวข้องกับความรัก ดังที่ Sriyapai (2012) ได้กล่าวถึงประโยคแสดงเจตนาในการสื่อสารไว้ว่า ประโยคแต่ละประโยคในแง่ของการสื่อสารย่อมแสดงเจตนาของผู้ส่งสารทุกประโยค จากการศึกษากลวิธีการใช้ประโยคแสดงเจตนา พบกลวิธีทางการใช้ประโยคแสดงเจตนาทั้งหมด 7 กลวิธีย่อย

ได้แก่ ประโยคบอกให้ทราบ เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการบอกกล่าว อธิบายเรื่องราว หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ประโยคเสนอแนะ เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการเสนอข้อคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ประโยคสั่ง เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้รับสารปฏิบัติตามในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ประโยคห้าม เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการสั่งไม่ให้ผู้รับสารกระทำในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ประโยคขอร้อง เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้รับสารช่วยส่งเคราะห์ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ประโยคคาดคะเน เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนใช้เพื่อแสดงความคาดหมายในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก และประโยคถาม เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนมีเจตนาเพื่อถามผู้รับสารในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ดังตัวอย่างกลวิธีการใช้ประโยคแสดงเจตนาที่ผู้เขียนใช้ในการถ่ายทอดมุมมองความรักในนวนิยายรักเรื่อง (3) ผู้กองยอดรัก และเรื่อง (4) พงษ์นี้ไม่มีเธอ ดังนี้

(3) *คุณนายใจดวงค้ำ: “แกต้องจำไว้ว่าแกมีเมียแล้ว ถึงไม่มีลูกด้วยกันวันหนึ่งก็คงจะมี แกจะไปสนใจผู้หญิงอื่นไม่ได้” (Nakkhanan, 1970)*

จากตัวอย่าง พบว่าผู้เขียนมีการใช้ประโยคแสดงเจตนาประเภทสั่งในเรื่องเกี่ยวกับความรัก ผ่านคำพูดของตัวละครในเรื่อง โดยมีการใช้คำศัพท์ที่แสดงการสั่ง คือคำว่า “ต้อง” ซึ่งตัวละครในเรื่องได้สั่งให้อีกฝ่ายปฏิบัติตามในเรื่องการไม่ให้นอกใจคนรัก เพราะจะทำให้คนที่รักต้องผิดหวังเสียใจ สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักของผู้เขียนที่ต้องการสื่อให้เห็นว่า ความรักคือความซื่อสัตย์ สามภรรยาไม่ควรนอกใจ ควรจะมีรักเดียวใจเดียว เพราะหากคู่ชีวิตขาดความซื่อสัตย์ต่อกันแล้ว จะทำให้ชีวิตคู่เกิดปัญหาตามมา และทำให้รักไม่ยั่งยืน

(4) *เพียงฤทัย: “...ขออย่างเดียวจงรักษาตัวไว้ให้ดีจนกว่าจะได้แต่งงานกับเขาอย่างถูกต้องตามประเพณี...” (Narawadee, 1968)*

จากตัวอย่าง พบว่าผู้เขียนมีการใช้ประโยคแสดงเจตนาประเภทขอร้องในเรื่องเกี่ยวกับความรัก ผ่านคำพูดของตัวละครในเรื่อง โดยมีการใช้คำกริยานำคือ คำว่า “ขอ” ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่แสดงการขอร้อง โดยตัวละครคือ เพียงฤทัย ได้ขอร้องน้องสาว คือ สุกดา ว่าให้รักษาตัวไว้ให้ดี ไม่ปล่อยให้ตัวเองไปอยู่กับคนรักคนอื่นจนกว่าจะถึงวันแต่งงาน สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักของผู้เขียนในเรื่อง การวางตัวของผู้หญิงที่ต้องการสื่อว่า ผู้หญิงไม่ควรที่จะปล่อยให้ตัวเองไปอยู่กับชายใด ควรรักษานวลสงวนตัวไว้จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน เพราะไม่เช่นนั้นหากเกิดเลิกรากันไปก่อน คนที่เสียหายก็คือตัวเอง

1.3 กลวิธีการใช้สำนวน เป็นกลวิธีที่ผู้เขียนเลือกใช้สำนวนมาใช้ในงานเขียนนวนิยายรักทั้งหมด 49 เรื่อง เพื่อกล่าวแทนถ้อยคำบางคำ หรือใช้ขยาย หรือเน้นความเข้าใจ ในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจมุมมองความรักที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังที่ Kanchanakphan (2000) กล่าวว่า การใช้สำนวนช่วยทำให้เข้าใจความหมายที่ผู้เล่าเรื่องต้องการจะสื่อได้ชัดเจนยิ่งขึ้นโดยไม่ต้องอธิบายความอย่างละเอียด อีกทั้งยังช่วยถ่ายทอดทัศนคติของผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสาร และโน้มน้าวให้ผู้รับสารเห็นคล้อยตามที่ผู้ส่งสารกล่าวได้ จากการศึกษาการวิเคราะห์การใช้สำนวน พบกลวิธีการใช้สำนวนที่ผู้เขียนใช้เพื่อแสดงวัตถุประสงค์ในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ ใช้เพื่อสั่งสอนหรือเตือนสติ เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการสั่งสอนหรือเตือนสติในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ใช้เพื่อเปรียบเทียบ เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการใช้

เปรียบเทียบในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก และใช้เพื่อดำเนิน เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการดำเนินในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ดังตัวอย่างกลวิธีการใช้สำนวนที่ผู้เขียนใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวความรักในนวนิยายรักเรื่อง (5) ราตรีประดับดาว และเรื่อง (6) เพชรในเรือน ดังนี้

(5) *เกตุรู้ดีว่า เพียงแค่พยักหน้ารับทีเดียว ยอมเอออวยไปกับพ่อแม่ว่าเกิดมีชายอื่นแล้ว คุณหลวงก็คงจะถอยทัพกลับไป เรื่องจะฉุดคร่าเกิดไปเป็นเมียนั้น เกิดไม่คิดว่าคุณหลวงจะทำ การที่ส่งน้ำหมื่นมาเจรจาแต่แรก ก็แสดงแล้วว่าคุณหลวงประสงค์จะเข้าตามตรอกออกตามประตู” (Winitchaikun, 1999)*

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนใช้สำนวนเพื่อเปรียบเทียบในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก คือ “เข้าตามตรอกออกตามประตู” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายสำนวน “เข้าตามตรอกออกตามประตู” ว่าหมายถึง ทำตามธรรมเนียมในการสว่ขอ จากตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นว่า “เข้าตามตรอกออกตามประตู” หมายถึง การที่ฝ่ายชายได้ส่งคนมาเจรจากับผู้ใหญ่เพื่อมาสู่ขอหญิงที่ตนรัก สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักของผู้เขียนในเรื่อง ความรักที่ดีต้องเริ่มต้นอย่างถูกต้อง ที่ต้องการสื่อว่า ถ้าจะรักใคร่เพื่อมาเป็นคู่ครองในอนาคต ควรทำให้ถูกต้องตามประเพณี เพื่อเป็นการให้เกียรติผู้หญิงและพ่อแม่ของอีกฝ่าย

(6) *คุณหญิงจิตรา: “อยากให้เจ้ามีลูกมีเมียกะเขาบ้าง หาผู้หญิงดีๆที่เขารักเจ้าจริง เป็นกุลสตรี เท่านั้นพอแล้ว เรื่องรูปโฉมโฉมพรรณ ความมีความจนไม่จำเป็นต้องไปเฟ้นหาหมั้นนักดอก สวยแต่รูป จุบไม่หอมก็ทำอะไรไม่ได้ แล้วเจ้าจะกลุ้มใจทีหลัง ไหม้มีเขาก็มากดหัวเจ้า มันก็ไม่ดีอีกนั่นแหละ เราเป็นลูกผู้ชาย” (Asoksin, 1965)*

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนใช้สำนวนเพื่อดำเนินในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก คือ “สวยแต่รูป จุบไม่หอม” ผ่านคำพูดของตัวละครในเรื่อง จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 สำนวน “สวยแต่รูป จุบไม่หอม” หมายถึง มีรูปร่างงาม แต่มีความประพฤติ ทำที่วาจา และกิริยามารยาทไม่ดี โดยผู้พูดดำเนินผู้หญิงที่หน้าตาสวยแต่มีความประพฤติไม่ดีที่ไม่ควรเอามาเป็นคู่ครอง สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักของผู้เขียนในเรื่อง การเลือกคู่ครอง ที่ต้องการสื่อว่า การเลือกคู่ครองต้องพิจารณาให้ถ้วนถี่ทั้งนิสัยใจคอ และกิริยามารยาทรูปลักษณะภายนอกและฐานะไม่สำคัญเท่ากับความรักรักรักรที่มีให้แก่กัน และความประพฤติ

1.4 กลวิธีการใช้ภาพพจน์ เป็นกลวิธีที่ผู้เขียนเลือกใช้ภาพพจน์มาใช้ในงานเขียนนวนิยายรักทั้งหมด 49 เรื่อง เพื่อใช้ในการกล่าวเชิงเปรียบเทียบในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ช่วยให้ผู้ผู้อ่านนึกเห็นเป็นภาพได้ชัดเจนขึ้น เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายและรวดเร็ว ทราบถึงมุมมองเกี่ยวกับความรักที่ผู้เขียนต้องการสื่อไปยังผู้อ่านได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ Thai Uboon (2007) กล่าวว่า การใช้ภาพพจน์ ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ เกิดอารมณ์ความรู้สึกต่อข้อความที่ได้อ่านได้ฟังอย่างกระจ่างชัด จากการศึกษาวิธีการใช้ภาพพจน์ พบกลวิธีการใช้ภาพพจน์ 8 กลวิธีย่อย ได้แก่ อุปมา เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการเปรียบเทียบในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก โดยการนำความรักมาเปรียบกับอีกสิ่งหนึ่งว่าเหมือนกันอย่างไร ในลักษณะใด ซึ่งเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้อ่านเห็นเป็นภาพของความรักได้ชัดเจนขึ้น อุปลักษณ์ เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการเปรียบเทียบในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก โดยการนำความรักมาเปรียบว่าเป็นอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพของความรักได้ชัดเจนขึ้น บุคลาธิษฐาน เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการสมมติให้ความรักซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต เป็น

นามธรรม ให้มีกิริยาอาการเหมือนมนุษย์ ซึ่งเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้อ่านนึกเห็นเป็นภาพได้ชัดเจนขึ้น เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายและรวดเร็ว ปฏิภาศพจน์ เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการกล่าวถึงเรื่องราวเกี่ยวกับความรักในลักษณะที่มีความหมายตรงกันข้าม ซึ่งเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้อ่านนึกเห็นเป็นภาพได้ชัดเจนขึ้น เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายและรวดเร็ว อติพจน์ เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนการกล่าวเกินจริงในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ซึ่งผู้เขียนต้องการย้ำความหมายในเรื่องราวเกี่ยวกับความรักให้มีน้ำหนัก เพื่อให้ผู้อ่านนึกเห็นเป็นภาพได้ชัดเจนขึ้น เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายและรวดเร็ว ปฏิรูปพจน์ เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนอ้างถึงบุคคล เหตุการณ์ เรื่องราว หรือพฤติกรรม หรือข้อความที่แพร่หลายรู้จักกันดี ในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก มาประกอบหรือเพื่อเปรียบเทียบกับพฤติกรรมบางประการในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก เพื่อช่วยโยงความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น ปฏิบุจฉา เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนตั้งคำถามในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก แต่มิได้หวังคำตอบ โดยผู้เขียนจะใช้คำถามเชิงวาทศิลป์เพื่อเร้าอารมณ์ผู้อ่าน หรือสื่อความหมาย และแฝงข้อคิดในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก และอุทาหรณ์ เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนต้องการนำเรื่องราว เหตุการณ์ หรือความคิดต่างๆ ในเรื่องราวเกี่ยวกับความรักมาเปรียบเทียบ เพื่อสื่อความหมายในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ให้ผู้อ่านเห็นเป็นภาพได้ชัดเจนขึ้น เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายขึ้น ดังตัวอย่างกลวิธีการใช้ภาพพจน์ที่ผู้เขียนใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวความรักในนวนิยายรักเรื่อง (7) จับต้นมาชนปลาย และเรื่อง (8) ตำรับรัก ดังนี้

(7) *มัลลีนั่งอยู่ในความเงียบสงัดของยามกลางคืน เสียงนกกลางคืนร้องกริตแหลมดังอยู่แว่วๆ เธอปล่อยให้ความคิดของตัวเองล่องลอยไป นานหลายปีแล้วที่เธอได้ใช้ความเพียรพยายามอย่างยิ่งในการที่จะปลดเอาภาระอันหนักอึ้งที่แบกไว้บนบ่าออกไป **พระอาจารย์เพียรบอกเป็นร้อยๆครั้งว่า หากมีทุกข์ก็ต้องวางเอง ไม่มีใครวางให้ได้ เพราะเขาไม่ได้แบกอยู่ คนแบกเองก็ต้องวางเอง** (Sangkrachang, 2013)*

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนใช้ภาพพจน์ประเภทปฏิรูปพจน์ โดยการอ้างถึงบุคคลมาประกอบเสริมเนื้อเรื่อง เพื่อช่วยโยงความคิดให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ โดยในเนื้อเรื่องผู้เขียนกล่าวถึงตัวละคร คือ มัลลีนที่กำลังนึกถึงช่วงเวลาในอดีตที่ต้องใช้ความพยายามในการนำทุกข์ในใจที่เกิดจากความทุกข์ที่ไม่สมหวังออกไปจากใจ และได้นึกถึงคำสอนของพระอาจารย์เพียรที่ได้กล่าวไว้ในเรื่องของความทุกข์ว่า คนเราเมื่อมีความทุกข์ เราก็ต้องปล่อยวางด้วยตนเอง ไม่มีใครสามารถช่วยเราได้ เพราะเขาไม่ได้แบกทุกข์ของเราเอาไว้ คนที่ทุกข์เองก็ต้องปล่อยวางด้วยตนเอง สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักของผู้เขียนที่ต้องการสื่อให้เห็นว่า ความรักคือการเรียนรู้ ความรักที่ไม่สมหวังนั้นทำให้คนเราเกิดทุกข์ นั่นเป็นเพราะเราไปแบกมันไว้ในใจเรา จึงทุกข์ ชีวิตย่อมหาความสุขไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราควรปล่อยวาง เอาความผิดหวังเป็นบทเรียน เพื่อเรียนรู้กับสิ่งที่ผิดพลาด ชีวิตยังอีกยาวไกล เดินหน้าต่อไป ปล่อยวางจากความทุกข์ ชีวิตก็มีความสุข

(8) *คุณวรรณ: “ผู้หญิงเรานะ ไม่ใช่สำคัญที่สวยงามอย่างเดียว ความงามจรดกิริยา งามวาจา งามน้ำใจ สำคัญกว่า **ความสวยภายนอกเป็นสิ่งลวงตาไม่คงทนถาวร แต่ความงามภายในนั้นมันคงสูงค่านานิยม และเป็นที่ยังปรารถนาของคนทั่วไป**” (Chaiyachinda, 1960)*

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนใช้ภาพพจน์ประเภทปฏิภาศพจน์ โดยเป็นการนำถ้อยคำที่มีใจความตรงกันข้าม คือ “ความสวยภายนอกเป็นสิ่งลวงตาไม่คงทนถาวร” และ “ความงามภายในนั้นมันคงสูงค่านานิยม และ

เป็นที่พึงปรารถนาของคนทั่วไป” เพื่อเสนอถึงความขัดแย้งให้เห็นเป็นภาพที่ชัดเจนในเรื่องความรัก ในบริบทนี้ สื่อความคิดของผู้พูดที่ต้องการกล่าวถึงคุณสมบัติของผู้หญิงที่ดีที่ผู้ชายควรเลือกเป็นคู่ครองว่า ไม่ใช่แค่ ความสวยงามเพียงแค่ว่ารูปลักษณ์ภายนอกเท่านั้น แต่ควรมีความงามที่ภายใน คือ กิริยามารยาท วาจา และ น้ำใจ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่และพึงปรารถนา สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักของผู้เขียนในเรื่อง การเลือกคู่ครอง ที่ไม่ควรพิจารณาเพียงแค่ว่ารูปลักษณ์ภายนอก แต่ควรพิจารณาจากเนื้อแท้ที่อยู่ภายใน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญจะทำให้ชีวิตคู่ยืนยาว

1.5 กลวิธีการใช้โวหาร เป็นกลวิธีที่ผู้เขียนเลือกใช้โวหารมาใช้ในงานเขียนนวนิยายรักทั้งหมด 49 เรื่อง โดยโวหารเป็นถ้อยคำที่ใช้ในการสื่อสารด้วยการเรียบเรียงอย่างมีวิธีการและชั้นเชิง เพื่อสื่อความใน เรื่องราวเกี่ยวกับความรักไปยังผู้อ่านให้ตรงตามความต้องการของผู้เขียน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านทราบถึงมุมมองของผู้เขียนในเรื่องราวเกี่ยวกับความรักได้เป็นอย่างดี ดังที่ Laksanasiri, and Imsamran (2005) กล่าวว่า การใช้ โวหาร ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราว เกิดจินตภาพและความรู้สึกตรงตามที่ ผู้ส่งสารต้องการ จากการศึกษา กลวิธีการใช้โวหาร พบกลวิธีการใช้โวหาร 4 กลวิธีย่อย ได้แก่ บรรยายโวหาร เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนกล่าวถึง เรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความรัก อธิบายโวหาร เป็นกลวิธีทางภาษาเป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียน อธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก เทศนาโวหาร เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนให้คำแนะนำสั่งสอน และคำชี้แจง เหตุผลต่างๆในเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก เพื่อชักจูงผู้อ่านให้มีความเห็นคล้อยตามให้เชื่อถือและให้ปฏิบัติตาม และสาธกโวหาร เป็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนยกตัวอย่างหรือยกเรื่องราวมาประกอบเนื้อเรื่องที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับความรัก เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ดังตัวอย่างกลวิธีการใช้โวหารที่ผู้เขียนใช้ในการ ถ่ายทอดเรื่องราวความรักในนวนิยายรักเรื่อง (9) นางรัก และเรื่อง (10) คำมั่นสัญญา ดังนี้

(9) *คุณสมใจ: “คนใดที่ได้ในสิ่งที่ซึ่งตนปรารถนา นับว่าเป็นคนโชคดีที่สุด และแม่ศากุนเป็นคู่สมรสที่ ถึงพร้อมแล้วทุกอย่าง ฉันเชื่อมั่นในความรักอันบริสุทธิ์เยือกเย็นที่แกและแม่ศากุนมีต่อกัน รักอย่างไฟไม่ เท่าไทรก็ดับมอด แต่รักอย่างน้ำจะเข้มข้นเยือกเย็นตลอดไป” (Ladawan, 1957)*

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนใช้เทศนาโวหาร โดยให้ตัวละครในเรื่องให้คำแนะนำสั่งสอนในเรื่องความรัก โดยในเนื้อความ ตัวละคร คือ คุณสมใจได้สอนและให้ข้อคิดแก่ศากุนและธิดาในเรื่องข้อปฏิบัติต่อกันของ สามภรรยาว่า เมื่อเราได้ใช้ชีวิตร่วมกับคนที่เรารัก ถือเป็นความโชคดี ดังนั้นควรดูแลรักษาคนที่รักไว้ให้ดี ต้อง ใจเย็น ประนีประนอมกัน จะทำให้ชีวิตคู่ยืนยาว และอย่าใช้อารมณ์ต่อกัน เพราะจะทำให้ชีวิตคู่มีแต่ปัญหา ไม่นานก็ต้องเลิกรากันไป สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักของผู้เขียนในเรื่อง ชีวิตคู่ ที่ต้องการสื่อว่า การที่เราได้ มีโอกาสใช้ชีวิตร่วมกับคนที่เรารัก ก็ควรที่จะถนอมความรักให้ยืนยาว เวลามีปัญหาควรที่จะใจเย็น ไม่ใช่ อารมณ์ มอบความเห็นอกเห็นใจให้แก่กัน เติมเต็มชีวิตรักให้ชุ่มฉ่ำ ความรักก็จะยั่งยืน

(10) *หลวงพ่อก: การมีชีวิตคู่เป็นธรรมดาโลก หลวงพ่อกก็เคยผ่าน มันมีทั้งสุขและทุกข์ ก็...ตามธรรมดา อีก ถ้าจะต้องแต่งก็แต่งไป หากต้องทำจิตไว้ว่า มันจะไม่มีแต่ทุกข์ ไม่มีแต่สุข ทุกอย่างในโลกจะมีด้านเดียว ไม่ได้ ต้องลละเคล้ากัน ถ้าจิตรู้เสียแล้ว ความหวั่นไหวจะน้อยลง เคยไปทะเลไม่ใช่หรือ คลื่นมันเกิดอย่างไร*

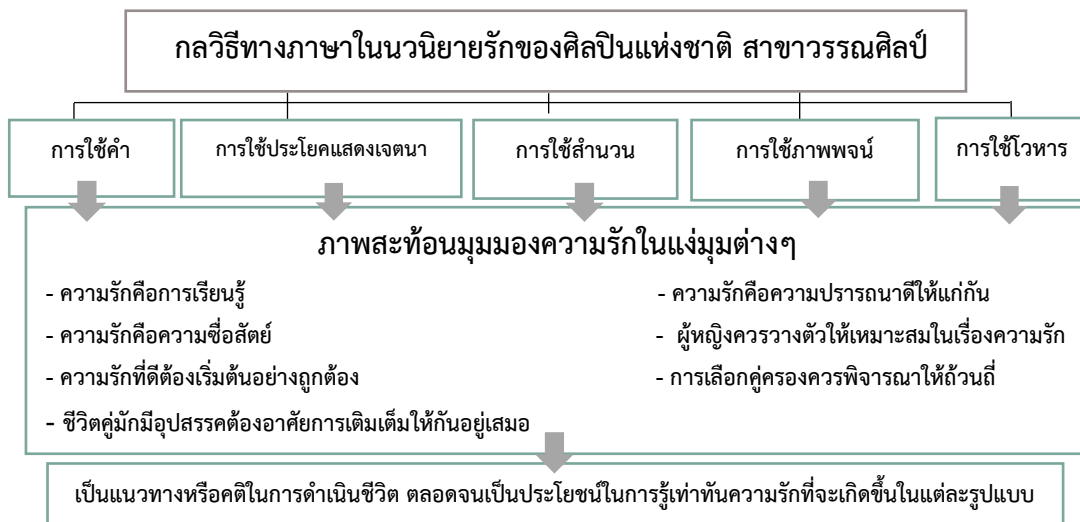

**ที่แรกมันก็แค่ลมพัดเป็นริ้วน้อยๆใช้ใหม่ แล้วทำไมมันโตขึ้น มองรอบตัวเออะ อะไรๆมันก็ขึ้นถึงหลักธรรมได้
ทั้งนั้น (Tmanti, 1986)**

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนใช้สาธกโวหาร โดยให้ตัวละครในเรื่องกล่าวถึงเรื่องความรักและมีการยกตัวอย่างมาประกอบ โดยในเรื่อง ตัวละครคือ หลวงพ่อที่ให้ข้อคิดแก่ชันทาในเรื่องชีวิตคู่ที่ต้องเจอทั้งความสุขและความทุกข์ปะปนกันไป อยาได้กังวลไป ทุกอย่างในโลกจะมีด้านเดียวไม่ได้ ถ้าจิตรู้เบื้องต้นแล้ว จะทำให้ความหวั่นไหวลดน้อยลง และได้ยกตัวอย่างทะเลที่ยังมีคลื่น เหมือนกับชีวิตคู่ที่เริ่มแรกก็มีแต่ความสุข แต่พอมีอุปสรรคเข้ามาในชีวิต ก็ทำให้ความสุขหายไป เกิดกลายเป็นความทุกข์

จากตัวอย่างที่ 9 และ 10 ในเรื่องชีวิตคู่ เมื่อพิจารณาตามหลักธรรม “การปฏิบัติธรรม” จะช่วยให้ชีวิตคู่เข้มแข็งมั่นคงพอที่จะฝ่ามรสุมต่างๆไปได้ ดังนั้น คู่สามีภรรยาที่ต้องการมีชีวิตการแต่งงานที่ยั่งยืนตลอดไปต้องร่วมกันปฏิบัติธรรม โดยคำว่า ธรรม ในที่นี้ คือ คุณธรรม ได้แก่ คุณสมบัติที่ดีภายในจิตใจ เช่น ความรัก ความสงสาร ซึ่งช่วยให้คนเราทำหน้าที่ของสามีภรรยาได้โดยไม่ต้องฝืนใจ และจริยธรรม ได้แก่ หลักแห่ง ความประพฤติที่ดีงามที่จะต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์สุขของตนเอง ครอบครัว และสังคม จริยธรรมเป็นข้อปฏิบัติซึ่งกำหนดไว้โดยศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และกฎหมาย ว่าอะไรเป็นหน้าที่ที่สามีภรรยาจะต้องทำ เพื่อความผาสุกแห่งครอบครัว (Phra Dhammakosajarn, 2015)

องค์ความรู้ใหม่

รูปภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากภาพที่ 1 สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ว่า นวนิยายรัก ในช่วงปีพ.ศ. 2500 - พ.ศ. 2557 จำนวน 49 เรื่อง จากผลงานนักเขียนนวนิยายของไทยที่ได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ที่เป็นสุภาพสตรีจำนวน 10 คน มีการใช้กลวิธีทางภาษาทั้งหมด 5 กลวิธีหลัก ได้แก่ การใช้คำ การใช้ประโยคแสดงเจตนา การใช้สำนวน การใช้ภาพพจน์ และการใช้โวหาร โดยกลวิธีทางภาษาเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญทำให้เห็นภาพสะท้อนมุมมองความรักในแง่มุมต่างๆ ที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารไปยังผู้อ่าน ได้แก่ ความรักคือการเรียนรู้ หมายถึง การ

เข้าใจความหมายของความรัก รักอย่างมีสติพร้อมด้วยปัญญา ความรักที่ผ่านเข้ามาอาจมีทั้งทุกข์และสุข สมหวังหรือผิดหวัง ถือเป็นประสบการณ์เพื่อที่เราจะนำมาเป็นบทเรียนหรือแนวทางในการดำเนินชีวิตต่อไป ความรักคือความปรารถนาดีให้แก่กัน หมายถึง รักที่ปรารถนาให้คนรักเจอแต่สิ่งที่ดี อยากช่วยเหลือดูแล เพื่อให้คนรักมีความสุข โดยที่ไม่หวังผลตอบแทน ความรักคือความซื่อสัตย์ หมายถึง การซื่อสัตย์ต่อคนที่รัก ไม่คิดนอกใจไปมีคนอื่น ทำให้คนที่รักต้องผิดหวังเสียใจเกิดเป็นความทุกข์ใจ ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสมในเรื่องความรัก ซึ่งถือเป็นค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคมที่ผู้หญิงไทยพึงปฏิบัติ โดยเฉพาะการรักนวลสงวนตัว เพราะสิ่งนี้เป็นเกราะป้องกันจากความผิดพลาดต่างๆที่จะตามมาภายหลัง ดังสุภาภิตสอนหญิงของสุนทรภู่ที่ได้กล่าวไว้ว่า “จงรักนวลสงวนงามห้ามใจไว้ อย่าหลงไหลจำคำที่ร่ำสอน คิดถึงหน้าบิดาแลมารดร อย่ารีบร้อนรีบรักมักไม่ดี เมื่อสุกงอมหอมหวานจึงควรหล่น อยู่กับต้นอย่าให้พราวไปจากที่ อย่าชิงสุกก่อนท่อมงามดี เมื่อบุญมีคงจะมาอย่าปรารถนาก” ความรักที่ดีต้องเริ่มต้นอย่างถูกต้อง คือ เราควรที่จะเริ่มต้นความรักให้ถูกต้อง ถูกที่ ถูกเวลา ตามแบบแผนที่สังคมกำหนดไว้ โดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นต้องเดือดร้อน และถ้าเราเริ่มต้นความรักอย่างถูกต้องแล้ว จะทำให้ความสัมพันธ์นั้นยืนยาว การเลือกคู่ครองควรพิจารณาให้ถ่วงถี่ ไม่หลงไหลเพียงแค่อารมณ์ภายนอก หากต้องพิจารณาองค์ประกอบด้านอื่นๆด้วย ทั้งนิสัยใจคอ กิริยามารยาท การแต่งงานเป็นเพียงการเริ่มต้นของการชีวิตคู่ ผลจากการตัดสินใจเลือกคู่ครองนั้นย่อมหมายถึง ความสุข ความสมหวัง หรือความล้มเหลวในชีวิตของคู่สมรส และชีวิตคู่ก็มีอุปสรรคต้องอาศัยการเติมเต็มให้กันอยู่เสมอ โดยการมอบความรัก ความเห็นอกเห็นใจให้แก่กัน ให้เกียรติกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งจะทำให้ชีวิตคู่ราบรื่น มีความสุข โดยภาพสะท้อนมุมมองความรักในด้านต่างๆผ่านกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนสื่อสารไปยังผู้อ่านข้างต้น จะเป็นแนวทางหรือคติในการดำเนินชีวิต ตลอดจนเป็นประโยชน์ในการรู้เท่าทันความรักที่จะเกิดขึ้นในแต่ละรูปแบบให้กับผู้อ่านได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษากลวิธีทางภาษาที่สะท้อนมุมมองความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรี ในช่วงปี พ.ศ.2500 - พ.ศ. 2557 ผลการวิจัยพบการใช้กลวิธีทางภาษา 5 กลวิธีหลัก ได้แก่ กลวิธีการใช้คำ กลวิธีการใช้ประโยคแสดงเจตนา กลวิธีการใช้สำนวน กลวิธีการใช้ภาพพจน์ และกลวิธีการใช้โวหาร โดยกลวิธีทางภาษาเหล่านี้ผู้เขียนมีการเลือกใช้ภาษาอย่างมีศิลปะและเหมาะสม สามารถสะท้อนให้เห็นมุมมองความรักตามที่คุณเขียนต้องการนำเสนอแก่ผู้อ่านได้อย่างชัดเจน ได้แก่ ความรักคือการเรียนรู้ ความรักคือความปรารถนาดีให้แก่กัน ความรักคือความซื่อสัตย์ ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสมในเรื่องความรัก ความรักที่ดีต้องเริ่มต้นอย่างถูกต้อง การเลือกคู่ครองควรพิจารณาให้ถ่วงถี่ และชีวิตคู่ก็มีอุปสรรคต้องอาศัยการเติมเต็มให้กันอยู่เสมอ จึงกล่าวได้ว่า “ภาษา” เป็นเครื่องมือที่สำคัญ ที่ผู้เขียนเลือกใช้ในการสื่อแทนความคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่านเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Namkord (2020) ศึกษาเรื่อง “กลวิธีทางภาษาและอุดมการณ์ความเป็นพลเมือง: ศึกษาจากหนังสือเรียนรายวิชาหน้าที่พลเมืองระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551” ผลการวิจัยพบว่าการสื่ออุดมการณ์ที่ปรากฏในหนังสือเรียนหน้าที่พลเมือง คือการใช้กลวิธีทางภาษา ซึ่งมีดังนี้ กลวิธีทาง

วจนภาษา ได้แก่ 1. การใช้คำศัพท์แสดงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 2. การใช้คำกริยาที่เด็กกระทำกริยา 3. การใช้คำกริยาที่บุคคลอื่นกระทำกริยา 4. การใช้คำเรียกขาน 5. การอ้างส่วนใหญ่ 6. การใช้คำแสดงทัศนภาวะ 7. การแสดงเหตุ-ผล 8. การใช้เสียงที่หลากหลาย 9. การกำหนดกรอบการตีความคิด กลวิธีทางอวจนภาษา พบว่ามีการใช้รูปภาพอธิบายหน้าที่และความรับผิดชอบของนักเรียน เพื่อสื่อความคิดในการปฏิบัติตนให้เป็นพลเมืองที่ปรารถนาของสังคม ซึ่งผลการวิจัยทำให้เห็นว่า ผู้ผลิตวาทกรรมหนังสือเรียนหน้าที่พลเมืองใช้กลวิธีทางภาษาเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ และอุดมการณ์ เพื่อเป็นกรอบในการใช้ชีวิตและสร้างพลเมืองที่พึงปรารถนา ที่เอื้อต่อการดูแลและควบคุมคนในสังคมต่อไป

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า กลวิธีทางภาษาของศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ที่เป็นสุภาพสตรี ที่ใช้ในงานเขียนประเภทนวนิยายรัก มีคุณค่าทางวรรณศิลป์ โดยสามารถสะท้อนให้เห็นมุมมองความรักในแง่มุมต่างๆ ซึ่งทรงคุณค่าและเป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้อ่าน สมดังที่ได้รับการประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ โดยคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีผลงานสร้างสรรค์และพัฒนาเป็นที่ยอมรับของวงการ ถ่ายทอดผลงานศิลปะอันล้ำค่าไว้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและมนุษยชาติ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้พบว่า กลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนใช้สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักในแง่มุมต่างๆ เช่น มุมมองความรักที่ว่า ความรักคือความปรารถนาดีให้แก่กัน ผ่านการใช้คำ คือ คำนามธรรม เช่นคำว่า “เห็นใจ” หมายถึง ร่วมรู้สึกในความทุกข์ยากของผู้อื่น คำว่า “ไม่เห็นแก่ตัว” หมายถึง ไม่เอื้อเพื่อใคร ขาดความกรุณา สอดคล้องกับหลักธรรมคำสอนทางพุทธศาสนา คือ หลักพรหมวิหารธรรม ซึ่งหมายถึง หลักธรรมประจำใจของผู้ประเสริฐหรือผู้มีจิตที่ยิ่งใหญ่กว้างขวางดุจพระพรหม ได้แก่ เมตตา คือ ความปรารถนาดี มีไมตรี ต้องการช่วยเหลือให้ทุกคนประสบประโยชน์และความสุข และกรุณา คือ ความสงสาร คิดช่วยให้พ้นทุกข์ ซึ่งคนที่รักกันนั้น ถ้าเริ่มต้นด้วยการใช้หลักธรรมในการปฏิบัติต่อกันแล้ว ย่อมทำให้ผู้รับและผู้ให้เป็นสุขใจ แสดงให้เห็นว่ามุมมองความรักที่สะท้อนผ่านกลวิธีทางภาษาของศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพสตรี ในช่วงปี พ.ศ. 2500 - พ.ศ. 2557 นั้น สามารถนำมาเป็นแนวทางหรือคติให้แก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดีทั้งในอดีตจนถึงยุคปัจจุบัน สามารถสร้างประโยชน์ได้อย่างสูงสุด เพื่อให้รักเป็น รักอย่างเข้าใจ และเห็นคุณค่าและความหมายของความรัก

สรุป

จากผลการวิจัยนี้ ผู้เขียนมีกลวิธีในการนำเสนอและถ่ายทอดมุมมองความรักผ่านงานเขียนนวนิยายรัก โดยการใช้กลวิธีทางภาษา 5 กลวิธีหลัก ได้แก่ การใช้คำ พบกลวิธีทางการใช้คำ 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ การซ้ำคำ การใช้คำนามธรรม แบ่งเป็นคำนามธรรม 2 ประเภท ได้แก่ คำนามธรรมด้านบวก และคำนามธรรมด้านลบ และการใช้คำแสดงอาการ แบ่งเป็นคำแสดงอาการ 2 ประเภท ได้แก่ คำแสดงอาการที่แสดงความรัก เป็นคำที่แสดงการกระทำด้านบวก และคำแสดงอาการที่แสดงการทำร้ายร่างกายและจิตใจ เป็นคำที่แสดงการกระทำด้านลบ การใช้ประโยคแสดงเจตนา พบกลวิธีทางการใช้ประโยคแสดงเจตนา 7 กลวิธีย่อย ได้แก่ ประโยคบอกให้ทราบ ประโยคเสนอแนะ ประโยคสั่ง ประโยคห้าม ประโยคขอรับรอง ประโยคคาดคะเน และประโยคถาม การใช้สำนวน พบกลวิธีการใช้สำนวน 3 กลวิธีย่อย ได้แก่ ใช้สำนวนเพื่อสั่งสอนหรือเตือนสติ ใช้สำนวนเพื่อ

เปรียบเทียบ และสำนวนใช้เพื่อคำหยาบ การใช้ภาพพจน์ พบกลวิธีการใช้ภาพพจน์ 8 กลวิธีย่อย ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน ปฏิภาคพจน์ อติพจน์ ปฏิรูปพจน์ ปฏิบุจฉา และอุทาหรณ์ และการใช้โวหาร พบกลวิธีการใช้โวหาร 4 กลวิธีย่อย ได้แก่ บรรยายโวหาร อธิบายโวหาร เทศนาโวหาร และสาธกโวหาร ซึ่งกลวิธีทางภาษาถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ทำหน้าที่สื่อแทนความคิดของผู้เขียน สะท้อนให้เห็นมุมมองความรักในแง่มุมต่างๆ ที่ผู้เขียนสื่อสารไปยังผู้อ่าน อันจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านในการนำมุมมองความรักเป็นแนวทางหรือคติในการดำเนินชีวิต ทำให้รักอย่างฉลาด รักเป็น มีความสุขกับความรักที่ผ่านเข้ามาในชีวิต อีกทั้งรักอย่างเข้าใจ อันเป็นหนทางสู่รักแท้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

สถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่างๆ ควรมีการส่งเสริมให้กับเยาวชน และบุคคลทั่วไป เพื่อการเรียนรู้ในด้านจิตวิทยาของความรัก ด้วยการจัดอบรมให้ข้อมูลทั้งในทางทฤษฎีและจากประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เห็นมุมมองของความรักที่แตกต่างกัน อีกทั้งสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เป็นคนฉลาดรัก รักอย่างเข้าใจ รู้เท่าทันความรักที่จะเกิดขึ้นในแต่ละรูปแบบ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษากลวิธีทางภาษาแนวคิดอื่นเพิ่มเติม เช่น อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ วจนกรรม ภาษาระดับข้อความ เป็นต้น เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การสะท้อนให้เห็นมุมมองความรักที่ปรากฏในนวนิยายรักได้ชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษากลวิธีทางภาษาที่สะท้อนมุมมองความรักในนวนิยายรักของศิลปินแห่งชาติที่เป็นสุภาพบุรุษ ที่มีผลงานอยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน เพื่อจะได้เห็นกลวิธีทางภาษาที่สะท้อนมุมมองความรักว่ามีลักษณะอย่างไร อีกทั้งยังทำให้เห็นถึงความเหมือนและความแตกต่างในการเลือกใช้กลวิธีทางภาษาที่ใช้สะท้อนมุมมองความรัก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางมากขึ้น

References

- Angkapanichkit, J. (2014). *Text analysis*. Bangkok: Thammasat University.
- Asoksin, K. (1965). *Phet Nai Ruean*. Bangkok: Ruam San.
- Bamroong-thai, W. (2001). *The science and art of fiction*. Bangkok: Suveeriyasan.
- Chaiyachinda, C. (1960). *Tam Rap Rak*. Bangkok: Science Archives.
- Kanchanakphan, S. (2000). *Thai idioms*. (4th ed.). Bangkok: School of Language and Culture Technology Promotion Association (Thai-Japanese).
- Ladawan, S. (1957). *Lang Rak*. Bangkok: Rungsang Printing.

- Laksanasiri, CH., & Imsamran, B. (2005). *Language and communication*. Bangkok: P. Press Co., Ltd.
- Mallikamas, K. (1979). *Literature reviews*. Bangkok: Department of Thai and Oriental Languages Faculty of Humanities, Ramkhamhaeng University.
- Nakkhanan, K. (1970). *Phu Kong Yot Rak*. Bangkok: Phrae Phitthaya.
- Namkord, P. (2020). *Linguistic Strategies and Ideologies of Citizenship: A Study of Primary School Civic Duty Textbook Based on Thailand's Basic Education Core Curriculum B.E. 2008*. (Master's Thesis). Ubon Ratchathani University. Ubon Ratchathani.
- Narawadee. (1968). *Phrungni Mai Mi Thoe*. Bangkok: Chokchai Thewet.
- Phra Dhammakosajarn (Buddhadassa Bhikkhu). (2015). *Dharma with love and marriage*. Retrieved August 13, 2021, from <https://www.mcu.ac.th/article/detail/14235>
- Prempanya, T. (2011). *An Analysis of Advertising Language of Kids' Dairy Product within 2005 - 2008*. (Master's Thesis). Srinakharinwirot University. Bangkok.
- Sangkrachang, C. (2013). *Chap Ton Ma Chon Plai*. Bangkok: Kom Bang.
- Sriyapai, W. (2012). *Writing for communication*. Bangkok: Publisher of Chulalongkorn University.
- Surangkhanang, K. (1987). *Dom Phu Chonghong*. Bangkok: Odian Store
- Suwan, S. (2000). *Rabam Bai*. Bangkok: Printing Sophon.
- Thai Uboon, D. (2007). *Thai writing skills*. (4th ed.). Bangkok: Publisher of Chulalongkorn University.
- Tmanti. (1986). *Khamman Sanya*. Bangkok: Bamrung San.
- Winitchaikun, W. (1999). *Ratri Pradap Dao*. Bangkok: Aksorn Sophon Co., Ltd.